

[Maisted]

kratiet, SF og VS. Det er selvfølgelig klart, at det kan jeg ikke med den holdning, jeg har. Det er ikke af personlige grunde, hverken i relation til hr. Svend Auken eller til hr. Gert Petersen eller andre, jeg vil sige, at jeg ikke kan samarbejde med socialistiske partier. Det skyldes ganske enkelt, at de vil noget ganske andet end det, de frie demokrater vil. Vi går ind for den personlige frihed, og vi går ind for, at man gennemfører skattelettelser og sanerer logivningen. Der kan vi altså ikke finde støtte hos disse partier. Dermed bliver der kun tilbage, om man vil støtte regeringens og det radikale venstres forslag eller man vil undlade at stemme. Vi vil i hvert fald ikke falde i den grøft, at vi på grund af mishag med nogle forslag, der bliver lagt frem, ufrivilligt kommer til at støtte de socialistiske partier og giver dem mulighed for at føre en politik, der er ganske anderledes end den, vi selv ønsker gennemført.

Jeg vil godt sige til det radikale venstre og regeringspartierne, at selvfølgelig er der logik i den måde, de har grebet tingene an på, men jeg tror ikke på, at disse lovforslag kommer til at løse de store problemer, altså den store arbejdsløshed, den stærkt stigende indenlandske gæld og den stærkt stigende udenlandske gæld, og jeg beklager dybt, at man har valgt at øge skattetrykket, når man tænker på, at i oktober 1982 blev der lagt en skitse frem til indkomspolitik, hvor man netop sagde til lønmodtagerne: hvis I vil være med til at føre en stram indkomspolitik, så vil vi give jer nogle skattelettelser. Enhver ved – og det skal jeg ikke vende tilbage til her – at disse skattelettelser fortonede sig i det fjerne. Men her har vi altså ganske klart skatteforhøjelser, en forøgelse af skattetrykket, og man har eksempelvis også stigende elpriser i vente til befolkningen.

Det er en politik, som jeg mener er forkert. Det er jo ikke uden grund, at SF, socialdemokratiet og VS truer med, at der kan blive konflikt i foråret 1985. De har jo deres bagland i orden på det område. De advarer regeringen imod at gennemføre offentlige stramminger, uden at man kompenserer med skattelettelser. Det synes jeg ikke er uden grund, for jeg synes, det ville være ulogisk. Hvis man forventer, at lønmodtagerne, der dog er 84 pct. af den danske befolkning, skal være med til at støtte en sådan politik, så må de også kunne se, at det nytter noget.

Det, man har glemt, og det, man ikke ønsker at tage fat på, er en sanering af de offentlige udgifter. Man har sagt, at man ønsker at fastholde de offentlige udgifter i 1985 på samme niveau, som de har i 1984. Det betyder altså, at man har øgede udgifter. Man ønsker, at befolkningen skal betale noget mere til denne offentlige sektor, som man ikke vil rationalisere, ikke vil reducere, og samtidig vil man fjerne deres dyrtidsregulering eller forlænge den ordening, man havde fra oktober 1982. Jeg tror, man får meget, meget svært ved at få lønmodtagerne til at være positivt med i denne politik, når man ikke gennemfører fornuftige skattelettelser og offentlige besparelser.

Selvfølgelig kan man tage sig det let, at de socialistiske partier er sure over, at de går en lang periode i møde, hvor de reelt ingen indflydelse har, men det er jo ikke dem, det drejer sig om. Det drejer sig om at få en positiv indstilling fra samtlige lønmodtagere i dette land, der som sagt udgør 84 pct. af den danske befolkning. Det er dem, man griber ind over for. Ganske vist er det klart, at man får en lavere rente, og at man også får en lavere inflation, end hvis man ikke havde gjort det, og en større produktion og dermed også en større beskæftigelse. Det er jeg selvfølgelig positivt stemt over for. Men de stigende udgifter på en række områder er ikke en politik, der vil fremme de tanker, som regeringen har lagt frem.

Hvad vil der ske, hvis der kommer en stærk reaktion fra lønmodtagerne? Så vil de ved arbejdsconflikter, som vi har hørt at de socialistiske partier truer med, underminere den politik, som regeringen ønsker at få fremmet. Jeg er godt klar over, at med ét mandat i folketinget er det begrænset, hvilken indflydelse jeg har, men jeg håber, at det radikale venstre og regeringspartierne nøje vil overveje disse forslag og prøve, om de ikke kunne få plads til skattelettelser og reelle offentlige besparelser, altså få sat driftsudgifterne ned, således at befolkningen kan se, at der sker en modydelse i forhold til det, man kræver af befolkningen.

Det er rigtigt, at det har vist sig, at det forhold, at man har suspenderet dyrtidsreguleringen, har haft en gavnlig indflydelse på dansk økonomi. Det er der overhovedet ingen tvivl om, men man må samtidig tænke på, at vi har den store arbejdsløshed. Derfor